

branches of law that determines its complexity as a result of inheritance of certain traits and agricultural collective rights and the expansion of the subject agro-regulation as a result of the agrarian and land reform.

References

1. Ermolenko V. M. Agrarian Law as an independent branch of law Ukraine / V. Ermolenko // Agrarian Law of Ukraine: textbook / ed. V. Ermolenko. – K.: Yurinkom Inter, 2010. – 608 p.
2. Zhushman V. P. Agrarian Law Ukraine / V. Zhushman. – Kharkiv: Law, 2003. – 240 p.
3. Land Law / ed. V. Z. Yanchuk. – K.: Izd Kiev University, 1960. – 235 p.

УДК 349.42(477)(043.2)

Безzubов Д. О., д.ю.н., доцент,
Утехіна І. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Аграрний сектор завжди був пріоритетним напрямом у розвитку економіки, адже саме від його стану і перспектив розвитку залежить забезпечення життєдіяльності людини. Незважаючи на те, що Україна володіє сприятливими кліматичними умовами і якісними земельними ресурсами, розвиток сільського господарства в нас не на найвищому рівні. Специфічною особливістю є висока залежність від природно-кліматичних умов. Це зумовлено використанням землі, регіональним розташуванням та її родючістю.

Відомо, що сільське господарство є специфічною галуззю економіки. Це проявляється в тому, що, на відміну від багатьох інших галузей економіки, результати його діяльності значно залежать від природно-кліматичних умов [1]. Тому одним із важливих напрямків розвитку сільськогосподарського виробництва є зменшення ризиків від природно-кліматичних умов та забезпечення подальшого розвитку аграрного сектора шляхом удосконалення системи захисту господарств.

Проблемою у створенні фермерських господарств є:

— відсутність стартового капіталу, на основі якого можна було б побудувати ефективно функціонуюче виробництво та високі відсоткові ставки по кредитах;

— недосконалість нормативно-правових актів щодо аграрної політики держави;

- недостатнє впровадження у діяльність підприємств інновацій;
  - неналежні умови для реалізації громадянами права власності на землю;
  - недосконала інфраструктура ринку землі.
- Пріоритетними напрямками розвитку аграрного сектору є:
- впровадження перспективних агротехнологій, а отже підвищення продуктивності виробництва, зниження витрат на одиницю продукції, зміцнення її конкурентоспроможності;
  - поліпшення якості землі та її використання за рахунок впровадження правильних сівозмін, збільшення маси добрив, насамперед органічних;
  - боротьба зі шкідниками і хворобами сільськогосподарських культур, що дає змогу зберегти понад 20 % вирощеного врожаю;
  - проведення комплексу заходів з охорони ґрунтів;
  - інтенсифікація сільського господарства шляхом механізації та комп'ютеризації виробництва, хімізації, меліорації, інтенсивного розвитку біотехнології у рослинництві;
  - у тваринництві інтенсифікація досягається завдяки використанню досягнень генетики і селекції, поліпшення кормової бази тощо;
  - формування високоосвічених професійних кадрів
  - скоротити втрати сільськогосподарської продукції при її збиранні, транспортуванні, зберіганні та переробці.

Аграрний сектор є важливою стратегічною галуззю української національної економіки, яка забезпечує продовольчу безпеку та продовольчу незалежність нашої держави, дає значній частині сільського населення робочі місця [2]. При тому, що аграрний сектор забезпечує близько 60 % фонду споживання населення, займає друге місце серед секторів економіки у товарній структурі експорту і залишається практично єдиною галуззю, яка багато років поспіль забезпечує позитивне зовнішньо торговельне сальдо, економічні можливості його використовуються не повністю [3]. Тому для його процвітання потрібно вирішити багато проблем і докласти великих зусиль.

Отже, незважаючи на проблеми, які притаманні сучасному етапу розвитку сільськогосподарського виробництва, Україна повинна розвивати виробничі потужності сільського господарства, щоб у найближчі декілька років наша сільськогосподарська продукція могла вийти на світовий ринок і конкурувати з продукцією інших розвинутих країн світу. Незважаючи на певні досягнення в розвитку аграрної сфери, в Україні ще багато питань чекають на вирішення. Для того щоб сільське господарство в нашій країні розвивалося і процвітало потрібні суттєві зміни у цінovій політиці Ціновий механізм повинен стати головною ланкою постреформованого аграрного виробництва.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-VI за станом на 27 лютого 2008 р. // Звід кодексів України / ВРУ. – Офіц. видання. – К.: Парламентське видавництво, 2009. – Т. 1. – С. 3-153.

2. Лузан Ю. Я. Напрями розвитку сільськогосподарського виробництва і соціальної сфери села / Ю. Я. Лузан // Економіка АПК. – 2009. – № 7. – С. 3-12.

3. Сацик В. І. Якісне економічне зростання в Україні: сучасний стан і шляхи забезпечення [Електронний ресурс] / В. І. Сацик // Ефективна економіка. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=485>

UDC 346.544; 629.73 (043.2)

Malyshko V. M., candidate of law,
Tkachyk E., student,
National Aviation University, Kyiv

DELIMITATION LEGAL PROBLEM IN THE SPHERE OF AVIATION AND SPACE LAW

In modern conditions of the acceleration of technological progress in the field of space there is a formation of new kinds of space relations, which require proper legal regulation. At the same time there are significant changes in a space complex of legal relations connected with the exploration and use of outer space and celestial bodies. In this context, great importance is the search for new directions and possible improvement of existing methods of solving actual space-legal issues to ensure the progressive development of international and national space law. One of the most complex and controversial issues of legal theory and practice of international space law is a legal issue of delimitation of air and space [1]. The term «delimitation» comes from the Latin word *delimitate*, which means separation, identification of boundaries. On the doctrinal level under the delimitation of air space and understand the contract defining the boundaries between air and outer space. A systematic analysis of the basic international instruments in the field of space activities confirms the absence of legislative differentiation of Air and Space. The relevance of this study comes from the need to improve theoretical concepts and norms of modern international space law on legal support and delimitation of air and space. This need is caused first of all by potential threats to national security and a high probability of disputes between subjects in space legal relations, particularly about the creation and use of multiple air and spacecraft that can operate in air and space.

During the accomplishment of legal activity subjects of space activity may face a legal problem concerning the application of air or space law while the respective aircraft is in the air or space. This study is a brief analysis of the